

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní JUDr. Miladou Haplovou v právní věci žalobce **J.P.** proti žalované **České správě sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5, o přepočtení starobního důchodu, o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 18.1.2011, č.j.,

t a k t o :

I. Žaloba se z a m í t á .

II. Žalovaná nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím ze dne 18.1.2011, č.j. žalovaná zamítla námitky žalobce a potvrdila rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení č.j. 430324483 ze dne 4.8.2010. Tímto rozhodnutím ČSSZ zamítla žádost účastníka řízení o přepočtení důchodu pro nesplnění podmínek ust. § 56, § 16 odst. 1 zák. č. 155/1995 Sb., ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o důchodovém pojištění“). V námitkách žalobce namítal, že ČSSZ nepřesně posoudila rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 1.4.2010 a opřela své rozhodnutí pouze o rok 2004 a dlužnou částku na mzdě ve výši 8.474,-Kč s odůvodněním, že ale rok 2004 již nespadá do rozhodného období. Uvedený rozsudek však uložil povinnost zaplatit mu bývalým zaměstnavatelem celkem částku 63.528,-Kč na ušlé mzdě v důsledku pracovního úrazu dne 16.5.1997, proto uvedená částka za ztrátu na výdělku by měla být započítána do vyměřovacího základu za rozhodné období, což se nestalo a tudíž došlo k nesprávnému výpočtu důchodu. Žalovaná dále uvedla, že rozhodným obdobím v případě žalobce je podle § 18 odst. 1, 4 zákona o důchodovém pojištění období od roku 1986 do 31.12.2003. Částka

8.474,-Kč je náhrada za ztrátu na výdělků po skončení pracovní neschopnosti od 8.1.2004 do 29.2.2004, která se pro účely stanovení ročního vyměřovacího základu zahrnuje do vyměřovacího základu pojištění, ale v projednávané věci jde o období v roce 2004, tedy v roce, kdy mu byl přiznán starobní důchod. Rok 2004 není zahrnut do rozhodného období, a proto shora uvedenou částku nemůže žalovaná zohlednit při výpočtu procentní výměry starobního důchodu.

Žalobce v žalobě namítal, že z důvodu přisouzené částky 70.638,-Kč včetně příslušenství, jako odškodnění za ušlou mzdu rozsudkem Krajského soudu v Brně, pobočka Zlín, resp. Okresního soudu ve Zlíně č.j. 5 C 91/2004 mu měl být přepočten vyměřovací základ starobního důchodu, neboť přiznaná částka je ušlou mzdou po dobu pracovní neschopnosti a nebyla mu v roce 2004, kdy mu vznikl nárok na starobní důchod, započítána do výpočtového základu. Z rozsudku vyplývá, že náhrada za ztrátu na výdělků za dobu pracovní neschopnosti v době od 12.2.2003 do 4.5.2003, od 7.5.2003 do 7.1.2004 a od 8.1.2004 do 29.2.2004 mu náleží částka 14.020,-Kč, dále 41.034,-Kč a 8.474,-Kč. Domáhá se, aby byla stanovena správná výše vyměřovacího základu, z něhož byla v roce 2004 stanovena a doplacen starobní důchod od 24.7.2004.

Žalovaná ve vyjádření uvedla, že ze tří období uvedených v pravomocném rozsudku ze dne 16.6.2009 č.j. 5 C 91/2004 šlo o náhradu za ztrátu na výdělků po skončení pracovní neschopnosti pouze v období od 8.1.2004 do 29.2.2004 a to poté, co byl žalobce shledán částečně invalidní a šlo o ztrátu v souvislosti s pracovním úrazem dne 16.5.1997. V dalších obdobích šlo o ztrátu na výdělků po dobu pracovní neschopnosti. Podle § 16 odst. 3 zákona o důchodovém pojištění do vyměřovacího základu pojištění za dobu po 31.12.1995 se pro účely stanovení ročního vyměřovacího základu zahrnuje též náhrada za ztrátu na výdělků po skončení pracovní neschopnosti náležející za pracovní úraz. Z uvedeného vyplývá, že do vyměřovacího základu lze započítat pouze náhradu za ztrátu na výdělků po skončení pracovní neschopnosti náležející za pracovní úraz. Těmto podmínkám odpovídá doba od 8.1. do 29.2.2004, ale rozhodné období pro stanovení osobního vyměřovacího základu končí rokem před přiznáním důchodu (§ 18 zákona o důchodovém pojištění). Žalobci byl přiznán důchod v roce 2004, tudíž posledním rokem rozhodného období je rok 2003 a v něm nebyla přiznána náhrada za ztrátu na výdělků po skončení pracovní neschopnosti. Žalovaná proto navrhla zamítnutí žaloby.

Soud má v projednávané věci posoudit, zda přiznané odškodnění za ušlou mzdu ve výši 63.528,-Kč má žalovaná započíst do vyměřovacího základu pro stanovení výše starobního důchodu, když část uvedené částky představuje náhradu za ztrátu na výdělků za dobu pracovní neschopnosti a část náhradu za ztrátu na výdělků po skončení pracovní neschopnosti tj. v období od 8.1.2004 do 29.2.2004.

Ze správního spisu soud zjistil, že je v něm založen rozsudek Krajského soudu v Brně, pobočka ve Zlíně ze dne 1.4.2010 č.j. 60 Co 424/2009-318 a rozsudek Okresního soudu ve Zlíně z 16.6.2009 č.j. 5 C 91/2004-246. Z odůvodnění těchto rozsudků vyplývá, že byla přiznána náhrada za ztrátu na výdělků po skončení pracovní neschopnosti za období od 8.1.2004 do 29.2.2004 ve výši 8.474,-Kč. Z písemných podkladů týkajících se přiznaného starobního důchodu soud zjistil, že rozhodnutím ze dne 3.8.2004 byl žalobci přiznán od 24.7.2004 starobní důchod podle § 29 zákona o důchodovém pojištění ve výši 9.070,-Kč měsíčně. Z osobního listu důchodového pojištění vyplývá, že v roce 2003 od 1.1. do

pokračování

34 Ad 35/2011-26

31.12.2003 má žalobce vykázáno celkem 321 vyloučených dob tj. dob trvání pracovní neschopnosti, za niž byl odškodněn podle rozsudků shora za dobu od 12.2. do 4.5.2003 částkou 14.020,-Kč a za dobu od 7.5.2003 do 7.1.2004 ve výši 41.034,-Kč. Doba od 8.1.2004 do 29.2.2004, kdy byl přiznán částečný invalidní důchod, byla odškodněna jako náhrada za ztrátu na výdělků po skončení pracovní neschopnosti ve výši 8.474,-Kč. Z povahy doby pracovní neschopnosti vyplývá, že v této době, která je zároveň vyloučenou dobou podle § 16 odst. 4 zákona o důchodovém pojištění, nelze žalobci vykazovat náhradu za ztrátu na výdělků jako příjem náležející do vyměřovacího základu, proto ani ust. § 16 odst. 3 zákona o důchodovém pojištění nezahrnuje do vyměřovacího základu pojištěnce pro účely stanovení ročního vyměřovacího základu náhradu za ztrátu na výdělků po dobu pracovní neschopnosti, nýbrž až po skončení pracovní neschopnosti. Doba pracovní neschopnosti vykázána v roce 2003 byla pro účely výpočtu osobního vyměřovacího základu vyloučena, a tudíž v tomto období nebyl žalobce z hlediska rozhodných skutečností pro stanovení výpočtového základu, resp. osobního vyměřovacího základu nějak krácen. Pokud se pak týká období od 8.1.2004 do 29.2.2004 tj. období, kdy žalobce pobíral částečný invalidní důchod a byla mu přisouzena částka 8.474,-Kč jako náhrada za ztrátu na výdělků po skončení pracovní neschopnosti, nemohla tato přisouzená částka ovlivnit výši přiznaného důchodu, protože rozhodné období pro stanovení osobního vyměřovacího základu započalo 1.1.1986 a skončilo rokem předchozím před rokem přiznání starobního důchodu tj. 31.12.2003 (§ 18 odst. 1,4 zákona o důchodovém pojištění).

Ze shora uvedeného vyplývá, že neprovedla-li žalovaná na základě žádosti žalobce změnu výše pobíraného starobního důchodu v důsledku přisouzené náhrady mzdy po dobu pracovní neschopnosti v roce 2003 a náhrady mzdy po skončení pracovní neschopnosti v roce 2004 v období shora uvedených, rozhodla v souladu se zákonem. Soud proto žalobu jako nedůvodnou ve smyslu ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ust. § 60 odst. 1,2 s.ř.s., úspěšná žalovaná však nemá právo na náhradu nákladů řízení ze zákona.

P o u č e n í :

Rozsudek nabývá právní moci dnem doručení (§ 54 odst. 5 s.ř.s.). Proti rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě 2 týdnů ode dne doručení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně, prostřednictvím Krajského soudu v Brně, ve dvojím vyhotovení. Stěžovatel, který nemá vysokoškolské právnické vzdělání, musí být zastoupen advokátem (§ 105 odst. 2, § 106 odst. 2 s.ř.s.).

V Brně dne 30. prosince 2011

JUDr. Milada Haplová, v.r.
samosoudkyně